

Az osztrák idegenrendészeti törvény 94. §-ának (2) bekezdése szerint nem megengedett a vízum megtagadása vagy érvénytelenné nyilvánítása elleni fellebbezés. Ez a rendelkezés sérti az irányelv 8. cikkéből eredő kötelezettséget, amely szerint az érintettek ugyanolyan jogorvoslati lehetőségeket kell biztosítani, mint amelyeket az adott állam polgárainak biztosítanak a közigazgatási határozatokkal szemben, függetlenül attól, hogy közigazgatási hatóságok vagy bíróságok előtti jogorvoslatról van szó. Nem helytálló az Osztrák Köztársaság azon érvelése, miszerint a jogorvoslati lehetőség kizárása egy ilyen összefüggésben azért indokolt, mert sem a vízum megtagadásának, sem érvénytelenné nyilvánításának nincs az egyes aktuson túlmutató hatása, és egy új kérelem benyújtása gyorsabban célhoz vezet, mint a határozat elleni jogorvoslat. Egy új kérelem benyújtása ugyanis magában hordja annak veszélyét, hogy a tartalmilag helytelen határozatot pusztán megismétlik.

(¹) HL L 56., 850. o.

- a 24. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon az ásványi nyersanyagokról szóló, illetve a lőszerokról és robbanóanyagokról szóló szövetségi törvényekkel, valamint a salzburgi villamosenergia-gazdálkodási törvénnyel kapcsolatban nem fogadta el az irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezéseket;
- Burgenland, Salzburg, Stájerország és Tirol tartományok esetében nem ültette át a külső vészhelyzeti tervekre vonatkozó 11. cikket;
- Felső-Ausztria tartomány esetében nem ültette át az irányelv 12. cikkét, és
- Burgenland, Felső-Ausztria, Tirol és Vorarlberg tartományok esetében nem ültette át az irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontját,

illetve ezek közül egy esetben sem értesítette a Bizottságot az irányelv átültetése érdekében megtett intézkedésekről.

2) kötelezze az Osztrák Köztársaság a költségek viselésére.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. május 25-én benyújtott kereset

(C-226/05. sz. ügy)

(2005/C 171/19)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Dr. Bernhard Schima ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv (¹) maradéktalan átültetésével kapcsolatos kötelezettségeit, mivel

Jogalapok és fontosabb érvek:

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok a hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül, azaz 1999. február 3-ig kötelesek átültetni az irányelvet. Ausztriában az irányelv átültetésére részben a Szövetség, részben a tartományok kötelesek.

A Bizottság álláspontja szerint az Osztrák Köztársaságban az irányelv átültetése hiányos, illetve nem kielégítő, fontos területeken vannak szabályozási hézagok, és az átültető rendelkezések részben elmaradnak az irányelv által előírt követelményektől.

A szövetségi jog szintjén az ásványi nyersanyagokról szóló, illetve a lőszerokról és robbanóanyagokról szóló törvények vonatkozásában nem került még sor az irányelv átültetésére, tartományi szinten pedig a salzburgi villamosenergia-gazdálkodási törvény vonatkozásában.

Az irányelv 11. cikkének (1) bekezdése – külső vészhelyzeti terv készítése az üzemem kívül végrehajtandó intézkedésekről – nem került átültetésre Burgenland, Salzburg, Stájerország és Tirol tartományok esetében.

Az irányelv 12. cikke szerint a tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és egyéb ezzel kapcsolatos politikájukban a súlyos balesetek megelőzésének és az ilyen balesetek következményei korlátozásának célkitűzéseit figyelembe veszik. A Bizottság szerint a tagállamok kötelesek ellenőrizni az új üzemek telepítését és megfelelő konzultációs eljárásokat létrehozni, hogy elősegítsék ezen politikák végrehajtását. Felső-Ausztria tartomány vonatkozásában azonban a Bizottságnak nincs tudomása a 12. cikk átültetése érdekében hozott intézkedésekről.

Az irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint a tagállamok kötelesek biztosítani a dominóhatásnak kitett üzemek esetében az együttműködés előírását a nyilvánosság tájékoztatása, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a külső vészhelyzeti tervek elkészítése érdekében történő tájékoztatása tekintetében. A Bizottság szerint ez a rendelkezés Burgenland, Felső-Ausztria, Tirol és Vorarlberg tartományok esetében nem került átültetésre.

(¹) HL L 10., 13. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2005. május 26-án benyújtott kereset

(C-232/05. sz. ügy)

(2005/C 171/20)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Christophe Giolito, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxemburg) 2005. május 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel az előírt határidőn belül nem hajtotta végre a Francia Köztársaság által a Scott Paper SA/

Kimberly Clark részére nyújtott állami támogatásra (CR 38/1998, korábbi NN 52/1998 támogatás) vonatkozó 2000. július 12-i bizottsági határozatot (HL L 12., 2002.1.15., 1. o.), a Francia Köztársaság nem teljesítette az EK 249. cikke negyedik bekezdéséből és az említett határozat 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;

- 2) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A francia hatóságok a saját nemzeti joguk szerinti eljárás keretében nem tették meg a szükséges intézkedéseket a határozat megfelelő, azonnali és hatékony végrehajtására, ami ellentétes az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (¹) 14. cikkének (1) és (3) bekezdésével, amelyek az érintett tagállam számára előírják azt, hogy köteles meghozni a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére. A nemzeti bíróság döntése ellentétes azzal a reá háruló kötelezettséggel, hogy biztosítsa a közösségi jog hatékony érvényesülését, és a francia jog nem teszi lehetővé ideiglenes intézkedések meghozatalát, ami miatt az eljárás felfüggesztésének automatikus hatását nem lehet ellentételezni.

A francia hatóságok hozzáállása ellentétesnek tűnik az EK 10. cikke által meghatározott jóhiszemű együttműködés kötelezettségével. Franciaország ugyanis három felhívás, valamint a Bizottság Verseny Főigazgatóságának képviselői és a francia hatóságok között tartott, állami támogatás visszatérítésére vonatkozó francia eseteket összegző találkozó ellenére sem válaszolt a Bizottság 2003. november 21-i levelére. Így különösen annak ellenére, hogy a Bizottság többször is kérte Franciaországtól a felfüggesztő határozat másolatát, azt soha nem kapta meg. A Bizottságnak ezért kétségei vannak a visszatérítési eljárás részletes lezajlását illetően. E kétségeket egyébként megerősíti az, hogy a Bizottság által nem hivatalosan 2004. júliusában szerzett információkból arra lehet következtetni, hogy a felfüggesztési határozatot a francia hatóságok állításai ellenére soha nem hozták meg. Ilyen körülmények között a Bizottság nem kezelheti a visszatérítési ügyet a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerinti jóhiszemű együttműködés jegyében.

(¹) HL L 83., 1. o.